

10de JAARGANG, NR. 175
26 MAART 2012

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
4 BOEKBESPREKING
 Jazz in Denemarken (Jan J Mulder)
5 PLATENRECENSIES
 Maxime Bender, Slipover, Ruben
 Hein, Tettero, Martin Fondse,
 Rembrandt Frerichs, Ian Tordella,
 Andrea Buffa, Nils Landgren,
 Lars Danielsson e.a.
12 CONCERTVERSLAGEN
 Marcin Wasilewski Trio, Maria
 Markesini

JAZZFLITS 176
 staat 9 april op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**CULTUURPRIJS ALMELO VOOR
 FESTIVAL A JAZZ XPERIENCE**

Het Almeloese festival A Jazz Xperience heeft 15 maart de Stadsfonds Cultuurprijs 2011 gekregen. Met de prijs wordt jaarlijks een opvallende bijdrage aan het plaatselijke culturele leven bekroond.

De andere genomineerden waren De Kunstwerkplaats en De Filmroute. A Jazz Xperience werd in 2011 voor het eerst gehouden. Het tweedaagse festival vond plaats in zes horecagelegenheden op 26 en 27 november. De volgende editie van Jazz Xperience is op 6 en 7 oktober 2012.

**FESTIVAL JAZZ IN THE WOODS
 GAAT TOCH DOOR**

Het Apeldoornse festival Jazz in the Woods gaat 25 mei toch door. Nog in februari luidde de organisatie de noodklok (zie Jazzflits 173), omdat de subsidie van de gemeente van 30.000 naar 25.000 euro is verlaagd.

"Onder dergelijke omstandigheden kan geen kwalitatief goed festival worden georganiseerd en het bestuur is nu aan het overwegen of we hiermee wel moeten doorgaan", meldde de organisatie van het festival aan de gemeente Apeldoorn. Het festival gaat dus door. De organisatie zegt erin te zijn geslaagd de financiering toch rond te krijgen.

Volg het jazznieuws op
<http://www.twitter.com/jazzflits>.

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

**NEW YORKSE MUZIKANTENVAKBOND VECHT
 VOOR PENSIOEN JAZZMUSICI**

De muzikantenvakbond voor New York City is begin maart opnieuw acties begonnen om een beter pensioen voor jazzmusici te bewerkstelligen. "Jazz musicians playing in major New York City clubs are not guaranteed fair pay, do not receive healthcare benefits and often retire in poverty", aldus de bond.

De actievoerders van J4JA (Justice for Jazz Artists) richten hun pijlen op de gerenommeerde New Yorkse clubs: Birdland, Blue Note, Dizzy's Club Coca-Cola, de Iridium, de Jazz Standard en de Village Vanguard. De uitbaters daarvan weigeren om ten bate van de optredende musici geld te storten in een pensioenfonds. De bond, Local 802, vindt dat de grens bereikt is en roept op om een petitie te ondertekenen 'and tell the club owners to do right by the musicians who make them rich'. Die petitie is te vinden op de website <http://justiceforjazzartists.org/>.

Volgens de bond handelen de clubs onrechtmatig: "These clubs all enjoy a special tax break passed into law by the NY State Legislature expressly to help club owners contribute to musician pensions - but not one of these wealthy owners has contributed a dime to help the players they profit from every night!" Al in december werden bij de clubs protestfolders uitgedeeld door leden van de vakbond. Deze actie wordt op 1 maart herhaald en ook worden protestadvertenties geplaatst.

De clubeigenaren vinden dat de bandleiders maar moeten zorgen voor de pensioenen van hun medewerkers. Ook betwijfelen ze of de bond veel jazzmusici representeert. Die ontvangen volgens de clubs liever meer gage om zelf hun pensioen te regelen. De actie van de muzikantenbond wordt ondersteund door onder anderen bassist Ron Carter, pianist Randy Weston, saxofonist Dave Liebman, trompettist Jimmy Owens en de gitaristen John en Bucky Pizzarelli. De organisatie Justice for Jazz Artists voert al sinds 2007 actie.

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Alle Rotterdamse jazz voortaan op één website

Sinds begin deze maand is het volledige Rotterdamse jazzaanbod te vinden op het nieuwe online jazzplatform Jazz010. Op de website staat niet alleen informatie over jazzconcerten en kaartverkoop, maar Jazz010 bevat ook nieuwtjes en andere informatie over de jazz in Rotterdam. De website is een initiatief van Jazz International Rotterdam, LantarenVenster, de Doelen, Grounds, Dizzy, conservatorium Codarts, North Sea Round Town en BIRD.

(<http://www.jazz010.com>)

Nederlandse verzamel-cd Toots Thielemans ook in VS uit

De dubbel-cd 'Yesterday & Today' van mondharmonica-speler Toots Thielemans (89) komt op 27 maart in de VS uit. De cd, een productie van het Nederlandse label Out of the Blue, geeft een overzicht van zijn loopbaan en werd samengesteld door Cees Schrama. Het oudste van de 38 stukken dateert van 1946 en het nieuwste werd opgenomen in 2001. Stuk voor stuk zijn het bijzondere opnamen: 'rarities'. Het album komt in de VS bij Naxos of America uit.

Blue Note komt met overzichtsbox van Denise Jannah

Bij Blue Note Nederland verschijnt nog voor de zomer een drie-cd-box met de 'Best of the Blue Note Years' van zangeres Denise Jannah. De box bevat de beste stukken van de drie albums die zij voor dit label maakte, aangevuld met nieuw materiaal.

New Yorks radiostation eert Han Bennink

Het New Yorkse radiostation WKCR staat van 17 tot en 21 april stil bij de zeventigste verjaardag van drummer Han Bennink. Het draait op al die dagen zijn muziek. Ook sponsort het station het concert dat hij 21 april op de Columbia University geeft. Bennink treedt daar op met toetsenist Richard Teitelbaum, trombonist Ray Anderson, bassist Mark Dresser en pianist Uri Caine.

PRIJZEN

DEENSE BIGBAND IN TOPKLASSE BIG BAND CONCOURS HAARLEMMERMEER

Big Band Allotria, JazzArt Orchestra, Stageband en de Deense bigband Blue Art Orchestra strijden 2 juni in Hoofddorp om de hoogste eer in de Topklasse van het International Big Band Concours. Het Concours is onderdeel van het Meer Jazz Festival.

Het Big Band Concours wordt dit jaar voor de vijftiende keer gehouden, maar gaat voor het eerst door het leven als International Big Band Concours. In totaal 25 orkesten uit onder meer Engeland, Duitsland, Zweden, België, Hongarije en Slovenië schreven zich in. Ook dertig Nederlandse bigbands meldden zich. Uit de inschrijvingen werden de hierboven genoemde vier orkesten voor de Topklasse geselecteerd. Zeven orkesten mogen meedoen in de Eerste Klasse: de Amstel Big Band, Big Band Utrecht, het Far East Jazz Orchestra, het Fraggie Jazz Orchestra, JayJayBeCe (Denemarken), de Phoenix Foundation (Denemarken) en de Stockholm Teacher Big Band (Zweden). De jury bestaat dit jaar uit Henk Meutgeert, Joan Reinders, Frans van Geest, Angelo Verploegen, John Ruocco en Michael Abene.

PODIA

Fellows Big Band. (Persfoto)

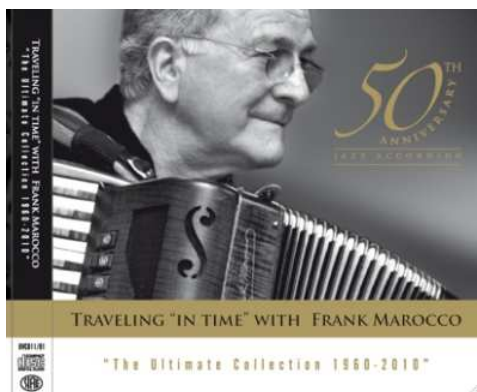
FELLOWS BIGBAND SPEELT SMARTLAPPEN

Een concert met louter smartlappen. Dat stond de Fellows Bigband onder leiding van Loet van der Lee voor ogen bij het project 100% NL. Het eindresultaat klonk op 25 maart in Amstelveen.

"Wat de Fado voor de Portugezen is, is het levenslied voor de Nederlanders", meent dirigent Van der Lee. "Het is een belangrijk stuk Nederlands cultureel erfgoed dat tot nu toe niet noemenswaardig is geadopteerd door bigbands. Daarom hebben we gekozen voor een speciaal project rondom deze muziekstijl, uitgevoerd in de traditionele bigbandbezetting."

Een van de gastsolisten 25 maart was Willem Mulder, voormalig Havenzanger. Tijdens het concert klonken dijenkletsers en trantrentrekkers van onder anderen Johnny Jordaan, Jan Smit en André Hazes. Bandleider Van der Lee schreef zelf speciaal voor het project een 'Ode aan de Gebroeders Brouwer' voor twee trompetten met bigband. Het 100% NL-project werd financieel gesteund door de Gemeente Amstelveen, het Prins Bernhard Cultuurfonds, het VSB fonds en het Schipholfonds.

OVERLEDEN

Don Ingle, 9 maart 2012 (80)

Trompettist en ventieltrombonist; lid van de Sons of Bix.

Joe Byrd, 6 maart 2012 (78)

Bassist; broer van gitarist Charlie Byrd.

Frank Marocco, 3 maart 2012 (81)

Accordeonist (zie afbeelding).

Hazy Osterwald, 26 febr 2012 (90)

Zwitserse trompettist, vibrafonist.

Joki Freund, 14 februari 2012 (85)

Duitse tenorist.

Kay Davis, 27 januari 2012 (92)

Zangeres.

ingezonden mededeling

JAZZBULLETIN 82 VERSCHENEN

'Jazz', schreef Martin Schouten in Jazzwereld, 'leidde een merkwaardig dubbellevens als amusementsmuziek en kunstmuziek.' Aldus Walter van de Leur in zijn analyse van Jazzwereld 1965-1973 in het Jazz-Bulletin van maart 2012.

In dit nummer verder een interview met de 'glorieuze winnaar van de VPRO/Boy Edgar Prijs 2012', Yuri Honing door Coen de Jonge. Voor Honing is "jazz nog steeds de muziek die direct of indirect is gerelateerd aan de erfenis van Louis Armstrong en Lester Young (...). Jazz heeft altijd heel dicht op de populaire muziek gezeten. En wat mij betreft", zegt Honing, "moet het altijd zo blijven." De dubbelslag amusementsmuziek en kunstmuziek komt ook in de boekbespreking van 'Boom's Blues' terug. Muziekexpert Will Gilbert ging het volgens recensent A.J. Heerma van Vos 'om authentieke negroïde volkskunst, niet vergelijkbaar met de Europeesche schoone kunsten.'

Ook Willem Breuker hield er een uitgesproken mening over dit onderwerp op na, die zich wel laat raden: 'geïmproviseerde actuele muziek' hoorde noch onder amusementsmuziek noch onder serieuze muziek te worden geschaard, omdat het 'zuiver creatieve muziek is.' (<http://www.jazzarchief.nl/jazzbulletin/>)

OVERIG VERVOLG

HERBIE HANCOCK GEEFT AFTRAP VAN EERSTE UNESCO INTERNATIONAL JAZZ DAY

UNESCO-ambassadeur en toetsenist Herbie Hancock luidt op 27 april met een concert in het hoofdkwartier van UNESCO in Parijs de eerste Internationale Jazz Day in. Die moet voortaan jaarlijks op 30 april plaatsvinden.

Tot de instelling van deze dag werd vorig jaar augustus tijdens een bijeenkomst van de in UNESCO verenigde landen unaniem besloten: 'to celebrate jazz music as a rich cultural heritage, a product of cultural collaboration, and a universal language of tolerance and freedom'. Tijdens de Jazz Day moet worden stilgestaan bij 'the history, meaning, impact and legacy of jazz music throughout the world'. Het moet een dag van concerten en feestelijkheden worden.

JAZZ IN HAMBURG STAGNEERT

De jazz in Hamburg, de tweede stad van Duitsland, stagneert. Dat stelt journaliste Heinrich Oehmsen op 28 februari in het Hamburger Abendblatt: "Die Konzerte sind schlecht besucht, außerdem fehlt es an Auftrittsmöglichkeiten und finanzieller Unterstützung."

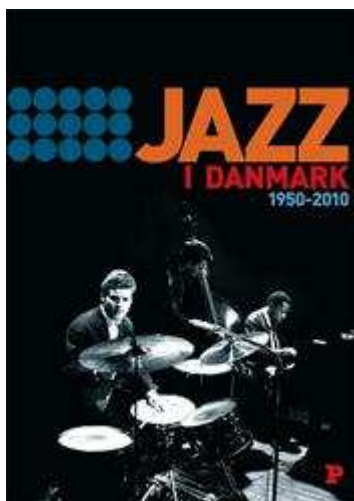
Ook jazzimpresario Kasten Jahnke ziet de jazz worstelen. "Es gibt wahnsinnig viel guten Jazz von jungen Musikern, bloß veranstalten kann man sie nicht, weil nicht genug Publikum kommt." Zelfs artiesten als de saxofonist Sonny Rollins en Wayne Shorter krijgen de zalen in Duitsland niet meer vol. Laat staan jonge musici. Jahnke's concertreeks 'Jazz Today', waarin twee jonge bands een concert geven, heeft hem alleen nog maar geld gekost. "Das Publikum war bei allen sieben Tourneen begeistert, doch es kamen nicht genug Zuhörer." Ook de Hamburgse saxofonist Gabriel Coburger, die jaren in New York woonde, ondervindt de crisis aan den lijve. "Es gibt immer mehr erstklassig ausgebildete Musiker, die für den Hut spielen." Journalist Oehmsen draagt een aantal mogelijk redenen voor de malaise aan: de jazz stagneert en heeft zich sinds de free-jazz niet meer ontwikkeld; clubs willen geen jazz meer programmeren, jazz is overdag niet meer op de radio te horen; jazz is niet 'cool' meer; jazz mist aandacht van de media en de concerten beginnen veel te laat. Hamburg heeft nu nog maar één moderne jazzclub, de Birdland in Eimsbüttel. Hamburgse jazzmusici overleven volgens Gabriel Coburger door een betrekking bij de NDR-Bigband en door in popbands te spelen. Ook brengt lesgeven brood op de plank. De gemeente Hamburg ondersteunt de jazz wel financieel, maar dat is niet de oplossing van het probleem denkt Karsten Jahnke. Hij ziet meer in een beter muziekonderwijs op scholen. "Der Jazz braucht ein junges Publikum. Mit einem verbesserten Musikunterricht kann man langfristig vielleicht dafür sorgen, dass wieder mehr Zuschauer zu den Konzerten kommen."

INDEX GERECENSEERDE CD'S

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Raadpleeg dan onze index van gerecenseerde cd's. De index geeft een overzicht van de platen die in de nummers 74 tot en met 170 van Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website (rechtsboven). Als u het overzicht nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl/Recensie-overzicht.pdf>.

JAZZ OP PAPIER

VERVOLG OP 'WIEDEMANN'

Olav Harsløf en Finn Slumstrup (red.).

Jazz i Danmark 1950-2010.

Kopenhagen : Politiken, 2011.

624 pag. : ill.

ISBN 978-87-567-9565-4 geb.

Prijs 66,50 euro.

Onlangs kon ik de hand leggen op een Deens naslagwerk uit 1953: 'Jazzens hvem-hvad-hvor'. Het werd in een oplage van tienduizend exemplaren uitgegeven bij Politiken in Kopenhagen. De redactie noemt het 'den første skandinaviske håndbog for jazzinteresserede og pladesamlere. Den bringer indledende korte afsnit om jazzens historie, jazzens instrumenter, og de vigtigste musikalske fagudtryk, hvorefter følger hoveddelen: et biografisk og diskografisk jazzleksikon.' Van de meeste namen werd de uitspraak in fonetisch schrift weergegeven. En of dat nog niet genoeg is: 'Til sidst følger en udførlig bibliografi over jazzbøger og tidsskrifter, og to registre: 1) en tidstabel over vigtige begivenheder met tilknytning til jazzen, og 2) et melodiregister, som angiver komponist og forfatter og de vigtige indspilninger.'

De redactie stelt zich nog bescheiden op, want in Europa noch in Amerika is sindsdien een naslagwerk verschenen, dat zoveel verschillende rubrieken in zich verenigt. In 1970 bood de Duitse Reclams Jazzführer een soortgelijk menu, waaronder een songregister, nu uitgebreid met de eerste paar maten in notenschrift. Het onderdeel bleek uniek: alle latere naslagwerken lieten het achterwege, evenals aanduidingen omtrent de uitspraak. Tegenwoordig misschien overbodig, maar hoe zeg je Eliane Elias? En Vijay Iyer?

Er volgden heruitgaven in 1962 en 1969. In die van 1987, nu onder de naam van de oorspronkelijke ondertitel – Politikens Jazzleksikon – waren alle extra's weggevallen. Van de 1250 biografieën was een vijfde Deen, nu gescheiden van de andere. De jongste editie, die van 2003, heeft dezelfde indeling, maar bevat bovendien kaders over uiteenlopende onderwerpen, waaronder een vijfentwintig pagina's lang overzicht van de Deense jazz. Het boek is al niet meer verkrijgbaar.

'Jazz i Danmark: jaloersmakend, niet alleen zo'n boek maar ook waar het voor staat.'

Naslagwerken als deze, met lemma's die voor een groot deel bestaan uit een in telegramstijl gestelde opsomming van feiten, zijn voor een ieder die de Deense taal niet machtig is, redelijk te volgen. Als illustratie heb ik het geciteerde hierboven dan ook onvertaald weergegeven. Anders wordt het bij essays en beschouwingen, en zo zal uw recensent in het hiernavolgende zich tot een signalement moeten beperken.

Een van de drie oorspronkelijke redacteuren was de toen 22-jarige Erik Wiedemann (1930-2001). Hij ontwikkelde zich tot zo'n jazzpropagandist van wie elk land er maar een of twee kent. Zijn activiteiten zijn te uitgebreid om hier aan te halen. Zijn wapenfeit is het in 1982 verschenen, driedelig standaardwerk over de jazz in Denemarken van 1920 tot 1940, waarop hij promoveerde. Naast een gedetailleerde historie was er een documentair deel met biografieën, de orkesten en hun bezetting en de locaties waar ze optraden, buitenlandse gasten, een discografie, lijsten van films, speelmethodes en van het volledige repertoire uit de discografie met de componisten en het jaar van uitgave. Deel 3 was een uniform boekomslog met daarin drie cassettebandjes met 59 opnamen.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

En nu is er dan hét boek over de jazz in Denemarken sinds 1950 met, zoals dat van Wiedemann, een indeling in decennia. Het is geschreven door een team van medewerkers, maar de redactie zag erop toe, dat in elk hoofdstuk dezelfde facetten werden behandeld: de diverse muzikale richtingen, de musici, platenlabels, media, literatuur, het onderwijs. Alleen het laatste decennium heeft een afwijkende opbouw. Verder is er nadere informatie over ruim dertig specifieke onderwerpen als festivals, clubs, Amerikaanse immigranten, de Jazzpar-prijs. Jan Persson maakte de vele foto's en Erik Raben een platenlijst. Voor een complete discografie zie www.jazzdiscography.dk. Op het omslag: Alex Riel, NHOP en Kenny Drew.

Jazz i Danmark: jaloersmakend, niet alleen zo'n boek maar ook waar het voor staat.

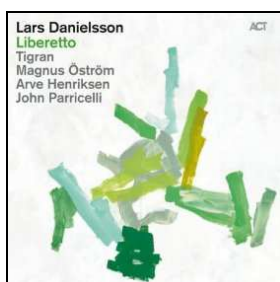
Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

LARS DANIELSSON & TIGRAN

Liberetto

ACT

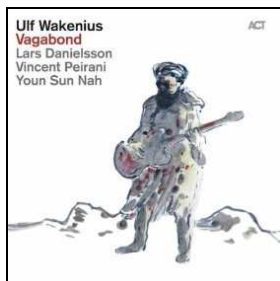
Bezetting:

Arve Hendriksen (tp),
Tigran (p),
John Parricelli (g),
Lars Danielsson (b),
Magnus Öström (d, perc).

ULF WAKENIUS

Vagabond

ACT

Bezetting:

Ulf Wakenius (gt, Oud, Chant),
Vincent Peirani (acc),
Lars Danielsson (b).

Bassist Lars Danielsson en gitarist Ulf Wakenius zingen met hun respectievelijke cd's 'Liberetto' en 'Vagabond' mee in het groeiende koor musici dat elegante en sensitieve jazz maakte. Jazz met lijnen naar de Europese serieuze muziek. Je zou het kamerjazz kunnen noemen. Hier in Nederland zijn de pianisten Rembrandt Frerichs en Wolfert Brederode in mijn ogen vertegenwoordigers van deze stroming. Een stroming die je steeds vaker tegenkomt.

Lars Danielsson heeft voor zijn 'Liberetto' een beroep gedaan op Magnus Öström, de drummer van het voormalige EST, en de Armeens-Amerikaanse pianist Tigran (Hamasyan). Hoewel de bassist en de pianist op het moment van de opname pas enkele weken samenwerkten, is het resultaat een eenheid geworden. Ze begeleiden en stimuleren elkaar. Arve Hendriksen past met zijn nog al eens met valse lucht aangeblazen trompet, mooi in het plaatje. De ruimtelijkheid van de muziek wordt er door benadrukt. Öström is met brushes meestal bescheiden aanwezig. Gitarist Ulf Wakenius is hier, behalve als gitarist in het Oscar Peterson trio, niet echt bekend. Zijn album 'Vagabond' is een echte gitaar-cd. Wakenius' spel op akoestische gitaar geeft echter geen sensationele erupties. Wel speelt hij gedreven. In het opening- en titelnummer van de cd wordt op oud en gitaar gespeeld door musici die in een flow zitten. De accordeon van Vincent Peirani doet feestelijk mee. Dat patroon komt op deze cd regelmatig terug. Lars Danielsson voelt zich tussen zijn medemusici thuis. De enige standard op het album is van Sting: 'Message in a Bottle'. Het stuk wordt als een gevoelige ballad uitgevoerd door de Koreaanse zangeres Youn Sun Nah. Gitarist Nguyen Le is op deze track ook te gast en trekt lange, trage licht vervormde lijnen onder de zang. Van de urgentie die Sting zelf in deze schreeuw om contact legde, is niets terug te vinden.

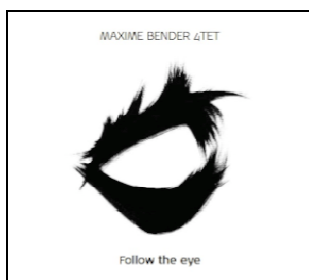
'Liberetto' en 'Vagabond' zijn mooie platen. Ieder voor zich de moeite waard om vaker op te zetten.

Hessel Fluitman

Beluister een stuk van Liberetto: <http://bit.ly/FPL4gO>

Beluister een stuk van Vagabond: <http://bit.ly/GBpUqg>

MAXIME BENDER 4TET
Follow the Eye
 Jazz Sick Records

Bezetting:

Maxime Bender (ts, ss),
 Sebastian Sternal (p),
 Markus Braun (bas), Silvio Morger (d),
 Will Vinson (as),
 Riaz Khabirpour (g),
 Filippa Gojo (voc).

NILS LANDGREN
The Moon The Stars And You
 ACT

Bezetting (o.a.):

Nils Landgren (tb, voc),
 Michael Wollny (p),
 Lars Danielsson (b),
 Rasmus Kihlberg (d),

Gasten:

Joe Sample (p),
 João Bosco (gt, voc),
 Steve Gadd (d),
 Caecilie Norby (voc),
 Richard Galliano (accord).

VERVOLG CD-RECENSIES

Luxemburg staat niet bepaald op de kaart als een bekend jazzland. Toch komen er interessante muzikanten vandaan, zoals saxofonist Maxime Bender. De jonge (1982) blazer, die inmiddels Keulen als thuisbasis heeft verkozen, laat in zijn composities voor zijn Maxime Bender 4tet de voor de hand liggende thema-solo-thema-volgorde liggen. Dat geeft hem meteen al een voorsprong, zeker omdat hij in zijn zoektocht naar andere vormen tot boeiende resultaten komt. 'Awake', het lange openingsstuk van de cd 'Follow the Eye', bijvoorbeeld, lijkt programmatisch. Vanuit een schuchtere opening groeit het stuk in intensiteit, precies zoals de meeste mensen wakker worden. Uiteindelijk komt de climax met een intense sopraansolo, die mij aan het spel van Dave Liebman deed denken. Op tenor heeft de Luxemburger een licht geluid, met af en toe een scherp randje. Ook in grilligheid verradt zich daar de invloed van Wayne Shorter. Zijn bandgenoten heeft Bender met even veel zorg gekozen als zijn noten. Ze leggen namelijk een prettige lichtvoetigheid aan de dag die de muziek een meerwaarde geeft. Neem nu de 6/8-cadans van 'Cradlesong'. Die zorgt voor het juiste wiegende gevoel, zonder de sentimentele associaties van een wiegeliedje.

Herman te Loo

Maak kennis met Maxime Bender: <http://bit.ly/wlzwWA>

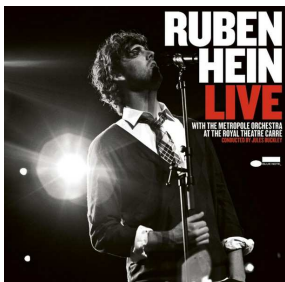
Het label ACT bestaat twintig jaar. Een aanleiding om met vooral Zweedse musici uit te pakken, zo lijkt het. Behalve van bassist - cellist Lars Danielsson en gitarist Ulf Wakenius (zie elders in deze rubriek) is ook van trombonist - zanger Nils Landgren een nieuwe cd op het Duitse label verschenen. Zijn 'The Moon The Stars And You' is een ballad-cd geworden, waarop Landgren twaalf songs uit verschillende muzikale disciplines heeft verzameld. Voor de plaat heeft hij enkele van zijn helden mogen uitnodigen. Onder anderen de Franse accordeonist Richard Galliano, maar ook de Braziliaanse gitarist Joao Bosco, drummer Steve Gadd en toetsenist Joe Sample kwamen naar de studio. Elk krijgen ze in een of meer songs de ruimte. Voor Jimmy Webbs 'The Moon is a Harsh Mistress' is een arrangement van Vince Mendoza gebruikt en werd de NDR Bigband ingehuurd. Op 'The Moon The Stars And You' is Landgren vooral als zanger te horen. Hij begint de cd met 'Moonshadow' van Cat Stevens en tovert vervolgens het Braziliaanse 'Holofotes' van Joao Bosco tevoorschijn. Landgren zingt met zijn hese stem ook eigen songs. Allen worden in een rustig, romantisch tempo gebracht. Brekelijk is een goede karakteristiek. 'Stars in Your Eyes' van Herbie Hancock springt er uit vanwege een dwingende swing in middle tempo. Ook onderscheidt de song zich door het koortje van zes achtergrondzangeressen.

Hier en daar haalt Nils Landgren zijn trombone tevoorschijn en soleert hij heel even. 'Moonriver' wordt in zijn geheel op de schuiftrompet gespeeld, met Richard Galliano, gitarist Johan Norberg en bassist Lars Danielsson in de begeleiding. Die trombone is duidelijk zijn instrument. In tegenstelling tot zijn zang is zijn blaaswerk stevig. Dat is niet raar, want meestal treedt hij op met zijn Funk Unit. Daarin laat hij zijn meer 'rockende' kant zien. ACT heeft bij de cd een catalogus gevoegd om het fonds wat breder bekend te maken. Ook in Nederland mag dat wel.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/GAHU1u>

RUBEN HEIN
Live - With the Metropole Orchestra
Blue Note

Bezetting:

Ruben Hein (voc),
 Metropole Orkest (div).

BARANÁ & CEYLAN ERTEM
Xenopolis
Baykuş

Bezetting:

Ceylan Ertem (voc),
 Steven Kamperman (a-kl, ss),
 Behsat Üvez (voc, el-baglama),
 Jeff Sopacua (el-g),
 Ernst Reijseger (c, el-c),
 Afra Mussawissade (perc, elektronica).

VERVOLG CD-RECENSIES

Ruben Hein (1982) zag ik voor het eerst op een jazzfestival in Delft. Hij was toen pianist in het kwartet van saxofonist Benjamin Herman. Toen het stuk 'De sprong, o romantiek der hazen' van Misha Mengelberg werd gespeeld, kwam hij achter de piano vandaan en zong de eigenzinnige tekst van dit stuk. Dat maakte veel indruk. Later maakte hij een vocale plaat ('Loose Fit') die jong publiek enorm aansprak en waarvan de muziek het prima deed op festivals. Daarnaast is er een cd met zijn pianotrio, zónder zang ('Ruben Hein Revisited'), en nu is er dus een album met het respectabele Metropole Orkest. Hein speelt op vier tracks piano, de overigen zijn voor Hans Vroomans. Uiteraard zingt hij op alle stukken, die ook nog eens zelf schreef. Hein pakt het project serieus aan en brengt zijn songs op een ontspannen manier, maar met overtuiging en kracht. Het album is met publiek opgenomen in Theater Carré en Jules Buckley was bij deze gelegenheid de dirigent. Na 'Fear' probeert Ruben iets tegen zijn publiek te zeggen, maar het orkest had hier niet op gerekend en speelt alweer verder. Toch roept Hein nog snel: "Ik vind het gewoon heel vet om hier te staan, dank jullie wel voor het komen!" Daarna volgt 'Traffic Jam' met diverse tempowisselingen en een stukje reggae. Hein redt zich prima in kleine én grote bezettingen en beleeft hoorbaar plezier aan het werken met het Metropole Orkest. Hij besluit de cd met een langzaam en gevoelig: 'Deaf, Dumb, Exposed'. Als je 30 bent en je derde plaat er een is met het Metropole Orkest, dan doe je het beslist niet verkeerd.

Peter J. Kortens

Beluister een track van deze cd: <http://bit.ly/wLd3Tx>.

Met iedere nieuwe cd slaan multi-instrumentalist Behsat Üvez en rietblazer Steven Kamperman weer nieuwe wegen in. Klonk hun vorige album, 'Şarap', verrassend jazzachtig, met 'Xenopolis' kiezen ze voor een volkomen andere sound. Het album is een ode aan de stad Istanbul, met zijn balans tussen traditie en vernieuwing, tussen Oost en West. Een centrale rol in de muziek is daarbij weggelegd voor de Turkse popzangeres Ceylan Ertem. Ze bezingt de Turkse metropool, en wordt daarin ondersteund door de elektronische dancebeats van de Iraans/Nederlandse percussionist Afra Mussawissade en de rockgitaar van Jeff Sopacua. Üvez heeft voor de gelegenheid zijn baglama (langhalsluit) elektrisch versterkt, en ook Ernst Reijseger heeft zijn cello ingeplugd. Met deze kruidige ingrediënten is 'Xenopolis' een urgent album geworden dat veel verder gaat dan 'Baraná goes rock' of 'Baraná goes dance'. De heerlijke vocale glijders van Ertem en die van Kamperman op zijn sopraansax en altklarinet gaan mooi gezamenlijk op, Reijseger pakt solistisch uit, en de beide leiders leveren prikkelend gecomponeerd materiaal aan. Solo's zijn er wat minder, maar waar ze plaatsvinden, vullen ze de overkoepelende gedachte van een nummer aan. Als het woord 'conceptalbum' in de jaren zeventig niet door de symfonische popmuziek was geconfisqueerd, zou dat de lading van 'Xenopolis' volledig dekken. Een krachtig statement van Baraná. Ik ben benieuwd wat de volgende stap wordt.

Herman te Loo

Bekijk deze formatie live (Bimhuis): <http://bit.ly/FQkeQ1>.

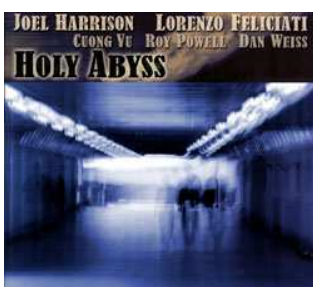
SLIPOVER
EP 001 + Demo Recordings
 Relatives Records

Bezetting:

Rutger van Otterloo (ss, as, ts), Willem Jan Droog (el-p), Henk Weltevreden (el-p, synth), Kees Meijlink (bg, c), Gert van Setters (d), Timo Meijlink (kl).

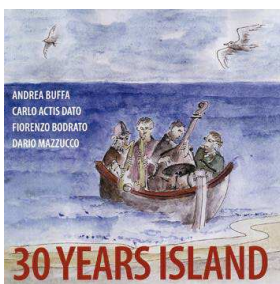
**HARRISON/FELICIATI/VU
 POWELL/WEISS**
Holy Abyss
 Cuneiform

Bezetting:

Cuong Vu (tp), Joel Harrison (el-g), Roy Powell (o, p), Lorenzo Feliciati (b), Dan Weiss (d).

ANDREA BUFFA
30 Years Island
 Leo Records

Bezetting:

Andrea Buffa (as, ts, bkl), Carlo Actis Dato (ts, bars, bkl), Fiorenzo Bodrato (b, c), Dario Mazzucco (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Willem Jan Droog, tegenwoordig toetsenist in de Rotterdamse band The Relatives, maakt in de jaren tachtig al deel uit van een groep die zich liet inspireren door de Canterbury-sound van groepen als Caravan, Soft Machine en Hatfield & the North: Slipover. Dat kwintet maakte ooit één ep, en die is nu op cd gezet, met nog wat demo-tracks ter aanvulling. In de bezetting valt vooral het tandem toetsenisten op (naast Droog is dat Henk Weltevreden, vooral ook bekend als pleitbezorger van de Britse rock avantgarde) en de piepjonge saxofonist Rutger van Otterloo (dit zal zijn plaatdebuut wel zijn). De mix van de opname klinkt misschien wat gedateerd, maar de muziek op deze cd is nog steeds heel fris. Hoogtepunt is de suite 'Der Baron von Platenhabenmünde', een geestig stuk dat sterke associaties oproept met Supersister, destijds natuurlijk maatgevend voor dit genre in Nederland. De demo-opnamen zijn wat minder spannend, en het is duidelijk waarom die aanvankelijk niet op vinyl zijn uitgebracht en het andere materiaal wel.

Herman te Loo

Hoewel dit collectieve kwintet nog nooit eerder in deze samenstelling speelde, werkten alle muzikanten wel minimaal met één van de anderen in eerdere projecten. De namen van de New Yorkse gitarist Joel Harrison en de in Rome woonachtige bassist Lorenzo Feliciati staan als eersten genoemd omdat zij beiden verantwoordelijk zijn voor het repertoire van 'Holy Abyss'. Dat is behoorlijk afwisselend van stijl en atmosfeer. Zo opent de plaat met 'Requiem for an Unknown Soldier', dat aanvankelijk een ECM-achtige elegische sfeer kent, waarbij Harrison zijn lijnen à la Bill Frisell uitzet. Na die tempoloze intro zet drummer Dan Weiss een marsritme in, en stuwt de groep naar een fraaie climax toe. Net als Harrison weet trompettist Cuong Vu wonderbaarlijk klinken te boetseren en ze tegelijkertijd een scherp randje mee te geven, door uitgekiend gebruik van elektronica. Op deze manier kan de muziek soms heel vriendelijk zijn, en bij vlagen geestig (zoals in de Americana van 'Saturday Night in Pendleton') zijn, maar het kan evengoed flink te keer gaan. Het vijftal biedt elkaar de ruimte, en zelfs drummer Weiss kan daar op subtiele wijze gebruik van maken door tempo's los te laten of slechts te suggereren. (distributie: www.mandai.be)

Herman te Loo

Iedere plaat waarop Carlo Actis Dato meespeelt, zorgt voor een glimlach. Ook dit uitje onder leiding van collega-rietblazer Andrea Buffa heeft dat effect. '30 Years Island' kenmerkt zich door een aangename lichtvoetigheid. Maar anders dan bij projecten waarbij Dato zelfs aan het roer staat, blijft de humor subtiel, en barst niet los in meligheid. Buffa (die voor alle composities tekent) zorgt voor wulpse melodieën, zoals het een Italiaan betaamt, en ook in het vermengen van genres (veel volksmuziek, een tangootje op zijn tijd, rockende ritmes) is hij een typische representant van de geïmproviseerde muziek uit zijn land. Met twee basklarinetten in de bezetting tovert hij echter ook met donkere klankkleuren, en in een stuk als 'Barley Coffee for Hamlet' waart de geest van Eric Dolphy rond. Hier, zoals in veel van de stukken op het album, dansen de twee blazers om elkaar heen, waarbij de uitbundigere Dato Buffa soms een beetje dreigt te overstemmen. Maar in de meeste gevallen is hun andere stijl een bonus voor de muziek.

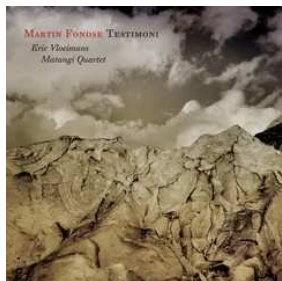
Herman te Loo

MARTIN FONDSE

Testimoni

Bastamusic

(<http://www.testimoni.nl>)

Bezetting:

Martin Fondse (vibrandoneon, p), Eric Vloeimans (tp), Maria-Paula Majoor (vi), Daniel Torrico Menacho (vi), Karsten Kleijer (av), Arno van der Vuurst (cello).

VERVOLG CD-RECENSIES

De live in Den Bosch opgenomen cd 'Testimoni' van Martin Fondse, Eric Vloeimans en het Matangi Quartet draait zeventig minuten. In die tijdspanne ontvouwen zich twee suites, 'Testimoni Interi' (2006) en 'Testimoni Exteri' (2011), gecomponeerd door Fondse. En je krijgt nog twee stukken als extraatje: 'O Mar' en 'Lex', filmmuziek geschreven voor respectievelijk Natasja André de la Portes 'Overmorgen' (2010) en Udo Prinsens 'Audition' (2011).

Fondse lokt je met zijn getuigenissen een unieke muzikale werkelijkheid binnen, die veel dichterbij de klassieke dan bij de jazztraditie ligt. Het karakter van de eerste suite (vier werken) is introspectief; de tweede (zes stukken) is te beschouwen als een loflied op de expressie. Maar verwacht geen heftigheden. Fondse speelt in 'Interi' gevoelvol piano. In 'Exteri' kiest hij voor de vibrandoneon.

Dat instrument oogt als de barokversie van de melodica en klinkt als een light versie van de bandoneon. Het met een s-vormig mondstuk aangeblazen klaviertje werd enkele jaren geleden ontworpen door de Italiaan Guido Tononi. Omdat het gebouwd is van walnotenhouw en mondharmoonicatongen bezit, is de klankkleur rijk. In handen van Fondse is het een wonder van schoonheid.

Het is de vibrandoneon die de sfeer van melancholie bepaalt. En de combinatie met het introverte trompetspel van Vloeimans en de virtuoze strijkers is intrigerend. Fondse cs verklanken zoete dromen. Als luisteraar glijd je weg in een bijzonder aangename binnenwereld waar geen wanklank valt te bespeuren. Een prettige gewaarwording in deze barre crisistijden.

Hans Invernizzi

Maak kennis met Testimoni: <http://bit.ly/xEnNB1>.

REMBRANDT FRERICHS

Continental

Challenge

Bezetting:

Rembrandt Frerichs (p), Guus Bakker (b), Vinsent Planjer (d).

Voor wie van intieme, elegante kamerjazz met Europese invloeden houdt is er tegenwoordig heel wat te kiezen. Bijvoorbeeld de cd 'Continental' van pianist Rembrandt Frerichs (maar zie ook de bespreking hierboven of die van de Nils Landgren-cd elders in deze rubriek). Frerichs brengt kamerjazz die op Europese moderne klassieke muziek georiënteerd is. 'Dit is de nieuwe muziek' merkte Yuri Honing onlangs over deze breed uitwaaiende trend op. Om deze muziek op waarde te schatten moet je goed luisteren. De 'nieuwe' muziek vraagt om nauwgezet volgen. Hoewel *nieuwe* muziek. Denkend aan pianist Bill Evans, kun je de oorsprong van deze stroming ruim vijftig jaar terug zoeken. In het spel van Rembrandt Frerichs horen we een zekere strengheid. Die onderscheidt hem van anderen. Samen met bassist Guus Bakker en drummer Vinsent Planjer creëert hij intense, zeer geconcentreerde muziek die - in alle rust beluisterd - veel plezier oplevert. Mocht je in de gelegenheid zijn om de geluidsknop iets meer open te draaien, doe dat dan. Het ruimtelijk effect in de muziek van dit trio komt zo beter tot zijn recht. Vooral in 'Ji Juan' lijkt het dan of de muziek als een sterrenregen op je neerdaalt. 'Compendium' wordt wat steviger gespeeld en is Oosters getint. 'The Fountainhead' is daarentegen weer een onvervalst swingende compositie. Het laatste nummer van de cd, 'Offering', is het best te typeren als verstilde intensiteit. De steeds net iets anders herhaalde frasen vormen een fraaie poëtische afsluiting van deze schijf.

Hessel Fluitman

Maak kennis met deze cd: <http://bit.ly/vjve9v>.

**MICHAEL GIBBS
AND THE NDR BIG BAND
Back in the Day**

Cuneiform

(distributie: www.mandai.be)

VERVOLG CD-RECENSIES

Het is fijn dat het Amerikaanse label Cuneiform toegang heeft tot de archieven van de NDR, want daar is veel fraais te vinden. Zo is deze cd samengesteld uit een vijftal sessies die dirigent-componist-arrangeur Michael Gibbs met de NDR Big Band maakte in de periode 1995-2003. De in Zimbabwe geboren Brit (die dit jaar 75 wordt) dankt zijn reputatie vooral aan het werk dat hij met vibrafonist Gary Burton in de jaren zeventig deed. Daarna timmerde hij aan de weg als docent op Berklee, arrangeerde voor muzikanten van John Dankworth tot Pat Metheny en Michael Mantler, schreef filmmuziek en bigbandcomposities.

'De NDR Big Band speelt het allemaal zoals het bedoeld is: subtiel, spatzuiver, smeug en waar nodig stevig rockend.'

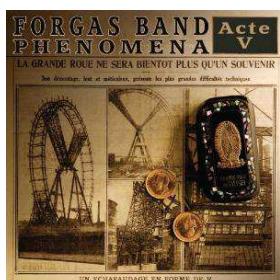
Die laatste voert hij hier uit met het Noord-Duitse toporkest. Gibbs laat zich horen als een colorist, in de traditie van Gil Evans, maar ook met de onmiskenbare invloed van de Franse componist Olivier Messiaen, een held van de Brit. De donkere fluiten van 'Back Where I Belong' onderstrepen dit. De verhalende kant van Gibbs' muziek komt naar voren in stukken als 'Tennis, Anyone?' en de B-film associaties van 'Jail Blues', een subliem georkestreerde compositie in de traditie van 'Harlem Nocturne' (Mike Hammer!). En dan zijn er nog arrangementen van een tweetal standards ('Here's that Rainy Day' en 'I Want to Talk About You') en een verrassend onsentimentele 'Round Midnight' waar Monk trots op zou zijn geweest. De NDR Big Band speelt het allemaal zoals het bedoeld is: subtiel, spatzuiver, smeug en waar nodig stevig rockend. In een drietal stukken is Gibbs' oude kompaan Gary Burton te horen, als gefeatureerd solist, maar ook als onderdeel van de orkestklank.

Herman te Loo

**FORGAS BAND PHENOMENA
Acte V/NEARFest 2010**

Cuneiform

(distributie: www.mandai.be)

Bezetting:

Karolina Mlodecka (vi),
Dimitri Alexaline (tp, bu),
Sébastien Trognon (ss, as, ts, fl),
Benjamin Violet (el-g),
Igor Brover (keyb), Kengo Michizuki (bg),
Patrick Forgas (d, comp).

Het NEARFest in Bethlehem, in de Amerikaanse staat Pennsylvania, moet een spannend festival zijn. Onlangs kwam de aldaar opgenomen live-cd 'Metamorphic Rock' van Moraine al mijn cd-speler opfleuren. Nu zit er in dit doosje behalve een nieuwe cd ook een dvd van het Franse septet Forgas Band Phenomena, opgenomen op de 2010-editie van dit evenement. De groep, die uitsluitend composities speelt van de leider, drummer Patrick Forgas, is een hecht gezelschap, dat een groter belang stelt in ensembleklank en samenspel dan in egotripperij. Binnen het genre van progrock en jazzrock is dat een groot goed. En met een frontlinie van viool, trompet en saxen heeft Forgas een kruidige klankmelange om zijn stukken mee te bereiden. Zoals het een drummer betaamt, kiest hij voor veel ritmische variatie, ook binnen één nummer. Tempo-, maat- en sfeerwisselingen zijn niet van de lucht, en zijn bandleden weten er net zo soepel mee om te gaan als een ander bandje met een doordenderende vierkwartsmaat. De cd heeft het voordeel van een fraai gepolijst studiogeluid, de live-dvd natuurlijk die van het (professioneel gefilmde) beeld, zodat we kunnen zien hoe er ook op het podium alert wordt gemusiceerd. Het is strak waar het dat moet zijn, maar Forgas kan de teugels ook laten vieren, en vindt dan in gitarist Benjamin Violet zijn opzwevendste solist. Gelukkig hoeven we geen keuze te maken tussen beide schijfjes, want ze zitten, zoals gezegd, samen verpakt in deze Cuneiform-release.

Herman te Loo

Maak hier kennis met deze formatie: <http://bit.ly/zQeaV1>.

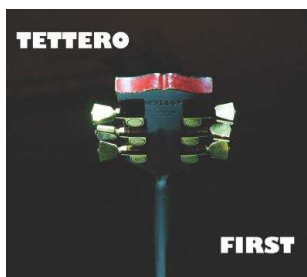
VERVOLG CD-RECENSIES

TETTERO

First

Eigen beheer

(<http://www.tetteromusic.com/>)

Bezetting:

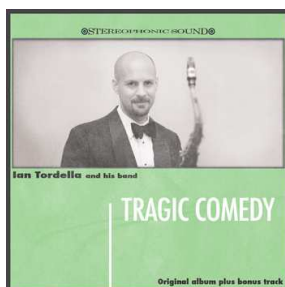
Folker Tettero (g),
 Dave Breidenbach (b),
 Klaas van Donkersgoed (d),
 Charly Zastrau (keys).
 Gasten: Paul van Kessel (voc),
 Tom Beek (ts),
 Peter Bjørnild (b),
 Marcel 'Makki' van Engelen (d).

IAN TORDELLA

Tragic Comedy

E Street Brand

(www.iantordella.com)

Bezetting:

Ian Tordella (ts),
 Jeff Miles (el-g),
 Joey Carano (el-g, ac-g),
 Danny Weller (b),
 Richard Sellers (d).

Prachtig, hoe muzikanten hun stijl omschrijven. Gitarist Folker Tettero, bekend als sideman bij Carmen Gomes Inc, Sugar en Han Litz Group, betitelt zijn werk als 'vintage free funk'. En verdraaid, hij slaat de spijker op de kop. Want Folkers instrument klinkt als een afgeragd oud ding met een dikke rauwe rand. En in de negen up tempo nummers op Tettero's 'First' ligt de nadruk op de vette eerste noot van de maat. Zoals het hoort bij funk.

Maar je kunt vaststellen dat Folker Tettero als begeleider van zangeres Carmen Gomes ook de blues meester is, in zijn jonge jaren veel naar Santana heeft geluisterd en jazz heeft gestudeerd. Dat laatste deed hij aan het Utrechtse conservatorium begin jaren negentig. Voor de eersteling van zijn huidige band nodigde Tettero wat vrienden uit zoals de strak swingende zanger Paul van Kessel. Deze zorgt, met tenorist Tom Beek, voor afwisseling binnen het pakket instrumentaal werk. Hoewel hij zelf, geboren in Den Haag in 1971, in de glorie tijd van de funk nog in de luiers lag, heeft Tettero de sound van de jaren zeventig treffend weten te vangen. Hij zoekt de vrijheid op, maar nergens ontaardt het samenspel in ongedefinieerd gefreak. In tegendeel. Het elektrische pianootje van Zastrau wekt dansneigingen op. De mannen houden elkaar stevig op de weg en de smeulige solo's scheuren met hen mee de goede kant op.

Hans Invernizzi

Aankondiging cd-presentatie 3 april: <http://bit.ly/GCaGcM>

Olijk kijkt tenorsaxofonist Ian Tordella de camera in. Jasje, dasje, een soort ideale schoonzoon. Verder ziet het hoesje eruit alsof we te maken hebben met een reissue van een plaat uit de jaren zestig. Als we de muziek horen, beseffen we dat de ge-laatstuitdrukking van Tordella een mild-ironische grijns is, want 'Tragic Comedy' bevat bepaald niet de brave mainstream die je bij zo'n hoes zou verwachten.

'Tragic Comedy' bevat niet de brave mainstream die je bij de hoes zou verwachten.

Na de postbop van zijn debuut 'Magnolia' uit 2010 slaat de saxofonist nu toch een andere weg in. Het feit dat het album twee covers van de experimentele rockgroep Stereolab bevat, zegt genoeg. Naast gitarist Jeff Miles (die als enige van de debuutplaat is overgebleven) horen we Joey Carano die als joker wordt ingezet. In de nummers waarin hij speelt, biedt hij met zijn ruigere sound goed tegenwicht tegen het cleanere geluid van Miles. Vooral in de Stereolab-nummers ('Puncture in the Radax Permutation' en 'Monstre Sacre') zorgen de in elkaar hakende gitaren voor een hypnotiserende groove, waarbij het lichte sax-geluid van Tordella goed gedijt. Hij is een goede bandleider, die beslist niet te veel (solistische) ruimte voor zichzelf opeist, maar uitgekiend improviseert, waarbij het naar een knarsende hoge noot toespelen meteen associaties met Lovano oproept. Dat die vakbroeder ook zo goed met gitaristen (Scofield, Frisell) kon samenspelen, kan natuurlijk geen toeval zijn.

Herman te Loo

Beluister een track van deze cd: <http://bit.ly/GAMwRZ>.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CONCERTVERSLAGEN

MARCIN WASILEWSKI TRIO

Bezetting:

Marcin Wasilewski (p),
Slawomir Kurkiewicz (b),
Michal Miskiewicz (d).

Datum en plaats:

11 maart 2012
LantarenVenster,
Rotterdam.

Buiten is het de eerste mooie lentezondagmiddag en het is druk op de kade bij Hotel New York. Binnen zit het Marcin Wasilewski Trio onder de spots. Ze spelen al twintig jaar samen en dat is te horen. Wasilewski is een perfectionist: hij hangt eerst zijn colbert zorgvuldig op, maakt zijn handen soepel en verzet de pianokruk die eigenlijk al sinds de soundcheck goed stond. Daarna drukt hij zachtjes de eerste toetsen in. Hij beschikt namelijk over een aangenaam zacht toucher. Bijna teder. Het tweede stuk van het concert is een klassiek gelaagde versie van 'An den kleinen Radioapparaat'. Het staat ook op hun nieuwe cd 'Faithful'. Dat geldt ook voor 'Woke Up In The Desert', 'Big Foot' van Paul Bley en het prachtige 'Night Train To You'. Halverwege het concert stelt de leider de groep voor en vertelt wat er gespeeld is en zegt: "Het is goed om terug te zijn. Weliswaar een andere zaal, maar dezelfde vleugel. En hij is goed!" Daarna volgen meer wervelende improvisaties waarbij hij zo diep in de muziek zit dat hij soms spelend opstaat, zoals Keith Jarrett dat ook doet.

Marcin Wasilewski: zeer begaafde pianist. (Foto: Jan Klupper)

Ook bij eerdere concerten bleek de bas van Kurkiewicz veel te hard. Op de cd's klinkt hij een stuk beter, maar live is het steevast een dreunende teleurstelling. Gelukkig speelt het trio op de vloer van de zaal in plaats van op een resonerend podium. In de zachtere passages is het geen enkel probleem; dan is het geluid keurig in balans en komt de bassist volledig tot zijn recht. Dat geldt ook voor drummer Miskiewicz. Maar het lijkt of laatstgenoemde speelt op een geleend drumstel dat hij liever niet wil beschadigen, zo voorzichtig is hij.

Marcin Wasilewski is ontwikkeld tot een zeer begaafde pianist en hij leidt een bekwaam pianotrio maar hij lijkt zijn collega's te zijn ontgroeid. De ritmetandem is functioneel, erg volgzzaam en reageert razendsnel, maar helaas is hij niet uitdagend genoeg. Wasilewski kan een stel uitdagender begeleiders gemakkelijk aan. Maar hij kent de mannen al uit zijn jeugd en hij wil ze natuurlijk niet teleurstellen. Daar is ook wat voor te zeggen.

Peter J. Korten

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

MARIA MARKESINI CINEMA PASSIONATA

Datum en plaats:

14 maart 2012,
De Doelen,
Rotterdam.

Voor haar project 'Cinema Passionata, A Motion Picture Song-book' maakte de Griekse pianiste-zangeres Maria Markesini arrangementen van bekende en minder bekende filmthema's. Thema's van films die ze tijdens haar jeugd op het Griekse Kefaloniki zag. Ook nam Markesini zelf de pen ter hand. De inspiratie voor haar eigen composities en teksten haalde ze uit films die indruk op haar maakten. Op 14 maart trad Markesini met haar 'Cinema Passionata' in de Rotterdamse Doelen op. Joke Schot was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Loes Rusch en

ia77
JazzFlits

Davey Schreurs. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Zaterdag 21 april geeft Marco de Bruin weer een **composers bootcamp**. Van 10 tot 19 uur in Utrecht. Kst: 47 euro:
Info: <http://www.composersbootcamp.nl/>

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld You Tube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via onze website (onder aan de pagina) of de website van Adobe.

FESTIVALS

Jan Menu treedt op in Lelystad. (Persfoto)

SEABOTTOM JAZZ FESTIVAL

Agora, Lelystad

31 maart 2012

(<http://www.seabottom-jazzfestival.nl>)

Met onder anderen: The Juke Joints feat. Jan Akkerman, Amsterdam Jazz Connection met Joost Swart & Benjamin Herman, Sven Hammond Soul feat. Shary-An, Tineke Postma & Band, Jazzinvaders, Cor Bakker & Flevolandse artiesten, Toon Roos Group, Testimoni: Martin Fondse & Eric Vloeimans feat. Matangi Quartet en Jan Menu & Band.

JAZZTOWN TILBURG

Popcentrum 013, Tilburg

31 maart 2012

(<http://www.jazztown.nl>)

Met onder anderen: Rita Reys, Dutch Swing College Band, Traditional Moderna Group (Joris Posthumus), Trio Rogier Telderman, Tilburg Big Band, Lamarotte Jazzband en het Trio Arno Krijger/Joris Posthumus /Pascal Vermeer.

BARANÁ WERELD JAZZ FESTIVAL

Rasa, Utrecht

26 en 27 april 2012

(<http://www.barana.nl>)

Met onder anderen: Duo Paul Pallesen – Alan Purves, Baraná Quintet & Sanem Kalfa, Michel Godard Trio, Moscow Art Trio, Duo Yom & Wang Li.

MOERS FESTIVAL

Freizeitpark, Moers

25 tot en met 28 mei 2012

(<http://www.moers-festival.de/>)

Met onder anderen: Andrew D'Angelo, Peter Evans, The Dorf, Gunter Hampel, Jozef Dumoulin Trio, Josef Bowie's Defunkt N'Eu Soul met James 'Blood' Ulmer en Carla Bley (artist in residence).